

UZASADNIENIE

A. P. działając w imieniu małoletniego syna **S. P.** wniosła 24 listopada 2016 r. pozew o podwyższenie alimentów z kwoty po 700 zł miesięcznie do kwoty 2. 000 zł miesięcznie od ojca małoletniego P. P. (1) płatne z góry do jej rąk do 10 go dnia każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia płatności którejkolwiek z kwot. W uzasadnieniu wskazała, iż zasądzona uprzednio kwota 700 złotych miesięcznie wystarczała na utrzymanie małoletniego powoda, nadto znacznie wzrosły potrzeby S. który rozpoczął naukę w szkole, co zwiększyło zapotrzebowanie na odzież, żywność, rozrywki i zabawki. Matka małoletniego określiła wydatki miesięczne na S. P. w następujący sposób: opłaty w szkole – 50 zł, obiady w szkole- 120 zł, wyprawka szkolna-75 zł miesięcznie, inne materiały szkolne- 25 zł, wycieczki szkolne-25 zł, opieka dentystyczna-33 zł, leki i odżywki- 100 zł, środki czystości- 75 zł, obuwie- 50 zł, ubrania 120 zł, żywność 600 zł, rozrywki-250 zł, kieszonkowe 50 zł, zabawki, materiały plastyczne- 150 zł, sprzęt sportowy- 100 zł, koszt wakacji-183 zł, koszt wakacji zimowych 183 zł, inne wyjazdy w ciągu roku- 133 zł, udział w czynszu, opłatach- 600 zł (k.4). Jako dodatkowy wydatek wskazano udział w uroczystości przyjęcia I Komunii Świętej- 100 zł miesięcznie. Wydatki łącznie podsumowała na kwotę 3022 zł miesięcznie. Jednocześnie, z uwagi na wkład pracy, czas poświęcony małoletniemu i możliwości zarobkowe rodziców udział ojca w wydatkach określiła na kwotę 2000 zł, zaś swój na 1022 zł.

Przedstawicielka ustawowa małoletniego wskazała ponadto, że poprawiła się sytuacja materialna pozwanego albowiem zaczął rozwijać swoją działalność gospodarczą polegającą na prowadzeniu sieci szkół (...). Aktualnie prowadzi cztery takie szkoły w W. w placówkach oświatowych przy ul. (...). Zajęcia w jego szkole kosztują od 100 do 180 zł miesięcznie od jednego ucznia. Pozwany prowadzi osobiście 8 grup zajęciowych ponadto w dwóch szkołach uczy jego współpracownicy. Według wiedzy matki małoletniego pozwany osiąga miesięczny dochód w wysokości 13.000 zł miesięcznie.

Natomiast sytuacja materialna matki małoletniego jej zdaniem uległa pogorszeniu, bowiem mimo, że osiąga miesięczny dochód w wysokości 5745 zł, spłaca kredyt na mieszkanie w wysokości 1600 zł miesięcznie.

W odpowiedzi na pozew złożonej w dniu 6 lutego 2015 r. (k. 234) P. P. (1) wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu wskazał, że zestawienie wydatków ponoszonych przez matkę powoda na utrzymanie małoletniego syna jest w części zawyżone, jak np. koszty wyżywienia (obiady w szkole i wyżywienie w domu) określone na kwotę 720 zł, czy wyprawki szkolnej- 900 zł rocznie, innych materiałów szkolnych- 300 zł, materiałów plastycznych i zabawek- 150 zł, rozrywki- 250 zł, kieszonkowego-50 zł, leków odżywek-100 zł, gdyż małoletni nie musi przyjmować żadnych leków. Ponadto podniósł, iż również ponosi koszty wakacji i ferii zimowych. Swoje dochody pozwany określił na kwotę 3500 zł miesięcznie w tym wynagrodzenie osiągane z prac dorywczych. Wskazał, że jeden z samochodów otrzymał od ojca żony, natomiast drugi jest pojazdem „firmowym” i służy tylko i wyłącznie do celów działalności gospodarczej. Swoje miesięczne wydatki określił następująco: czynsz- 2000 zł, energia elektryczna – 100 zł, woda-150 zł, internet, TV-90 zł, paliwo-300 zł, wyżywienie- 1000 zł, ubranie- 300 zł, środki higieniczne, środki czystości- 100 zł zatem łączne wydatki wynoszą 4000 zł (k.240).

Odnosił się także do sytuacji materialnej matki powoda, która jego zdaniem polepszyła się, gdyż od sprawy rozwodowej wynagrodzenie matki małoletniego wzrosło o co najmniej 1000 zł. Podniósł, że nie nastąpiła zmiana stosunków uzasadniająca podwyższenie alimentów do kwoty 2000 złotych miesięcznie czy jakkolwiek podwyżkę, gdyż jego zdaniem kwota 700 zł w dalszym ciągu jest adekwatna do potrzeb syna i jego własnych możliwości zarobkowych.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletni S. P. ur. (...) jest synem A. P. i P. P. (1). Wyrokiem Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie z dnia 10 września 2010 r. w sprawie syg. akt II C 325 /09 orzeczono rozwód małżeństwa P. i A. P. bez orzekania o winie. Wykonywanie władzy rodzicielskiej nad pięcioletnim wtedy S. powierzone zostało obojgu rodzicom z ustaleniem miejsca zamieszkania dziecka przy matce. Udział ojca w kosztach utrzymania syna określony został na kwotę 700

złotych miesięcznie (k. 9 odpis wyroku). Koszty te wynosiły całościowo około 1.400 złotych miesięcznie. Przed orzeczeniem rozwodu P. P. (1) pracował w firmie kurierskiej zarabiając netto miesięcznie około 3.000 złotych. A. P. zarabiała około 4.000 netto miesięcznie.

Od orzeczenia rozwodu minęło 5 lat, obecnie sytuacja stron zmieniła się. Małoletni S. P. ma już 10 lat, jest uczniem IV klasy szkoły podstawowej nr (...) w W..

Jego koszty utrzymania znacznie wzrosły i wynoszą obecnie **2.000 -2.200 złotych miesięcznie** w tym :

--koszty wyżywienia- 700 zł (w tym obiady w szkole),

--koszty mieszkaniowe -600 zł,

--koszty zakupu ubrań, obuwia i innych rzeczy 300 zł miesięcznie,

-- wydatki szkolne i edukacyjne 400 zł.,

--inne wydatki, leki rozrywka wypoczynek ok. 200 złotych miesięcznie.

A. P. ma 38 lat, posiada wyższe wykształcenie ekonomiczne, zatrudniona jest w (...) od 1997 roku, obecnie zarabia średnio miesięcznie 5711 złotych (k:287). Jest obecnie specjalistką od spraw kredytów hipotecznych Po rozwodzie stała się właścicielką wspólnego wcześniej mieszkania o pow. 63 mkw. przejmując jednak także związaną z tym spłatę kredytu wziętego we frankach szwajcarskich po około 1600 złotych miesięcznie. Do spłaty zostało jeszcze ok. 320 000 zł. Miesięcznie koszty utrzymania tego mieszkania wynoszą około 1200 zł w tym czynsz 700 zł, pozostałe opłaty to gaz, prąd, telewizja kablowa, internet. W zeznaniach podatkowych za 2014 rok A. P. wykazała za 2014 rok dochód w wysokości 105.321. (k.289). za rok 2013 jej dochód wynosił 96.712 (k.318). A. P. zleciła wykonanie czynności detektywistycznych na okoliczność stanu majątkowego, sposobu funkcjonowania, stopy życiowej jej byłego męża. W wyniku podjętych działań ustalono, iż prowadzi on w W. kilka szkół nauki walki, powstaje też nowa szkoła w K., prowadzenie zajęć powierza też innym współpracującym z nim instruktorom, ogłasza swoje usługi w Internecie. Koszt uczestnictwa w jego zajęciach dla dzieci to miesięcznie 130 złotych, grupy liczą maksymalnie do 14 osób.

P. P. (1) ma 37 lat, wykształcenie średnie, mechanik i informatyk. Prowadził działalność gospodarczą (...) pozaszkolne formy edukacji sportowej oraz zajęć sportowych i rekreacyjnych, która została zawieszona (k.10). Jest współnikiem sp. z o.o. (...) w której ma 70 % udziałów i pełni funkcję Prezesa Zarządu (k.13) Pozwany prowadzi sieci szkół (...). Aktualnie prowadzi cztery szkoły w W. w placówkach oświatowych przy ul. (...), rozwija także zajęcia w K.. Zajęcia w jego szkole kosztują od 100 do 180 zł miesięcznie od jednego ucznia. Pozwany prowadzi osobiście 8 grup zajęciowych ponadto w dwóch szkołach uczą jego współpracownicy. Pozwany organizuje też obozy letnie i zimowe dla uczniów swoich szkół. Pozwany twierdzi, że w jego szkołach uczy się ok 60 dzieci. Swoje dochody z prowadzonej działalności pozwany ocenia na około 4.000 złotych miesięcznie.

Pozwany P. P. (1) w 2011 roku zawarł drugie małżeństwo i jego obecna żona B. P. jest także współnikiem prowadzonej przez niego spółki. Pozostają w ustroju wspólności majątkowej. Mają jedno wspólne dziecko 2,5 letniego K. P.. Korzystają z dwóch samochodów marki M. i N. (...). Mieszkają w wynajmowanym za 2000 złotych miesięcznie 50 metrowym mieszkaniu, co do którego ponoszą także dodatkowo koszty opłat. Żona pozwanego pracuje w dziale handlowym zarabiając około 3.100 złotych miesięcznie. Posiada swoje mieszkanie w K., w którym mieszkają jej rodzice. Żona pozwanego jak twierdzi pozwany „wynajmuje” swój samochód spółce, którą prowadzi pozwany, za co jego żona otrzymuje ok. 1.000 złotych miesięcznie.

W zeznaniach podatkowych za 2014r. pozwany P. P. (1) wykazał dochód w wysokości 20.902 zł., a jego żona 31.228 zł. (k.357). W roku 2013 pozwany wykazał 64.999 zł. , a jego żona 48.748 zł.(k.365). Pozwany spotyka się ze swoim starszym synem S. około 2 razy w tygodniu, zabiera go na prowadzone przez siebie zajęcia. W tym roku zabrał go także na prowadzony przez siebie obóz zimowy w czasie ferii.

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił w oparciu o materiał dowodowy zebrany w aktach sprawy oraz dowód z przesłuchania stron w trybie art. 299 i 304 Kodeksu postępowania cywilnego.

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Powództwo należało uwzględnić jak w wyroku podwyższając alimenty ustalone w 2010 roku na rzecz małoletniego S. P. z kwoty po 700 zł miesięcznie do kwoty po 1000 zł miesięcznie za okres od 24 listopada 2014 r. do 31 stycznia 2016 r., natomiast od 1 lutego 2016 r. do kwoty po 1100 zł miesięcznie. W pozostałym zakresie powództwo należało oddalić.

Zgodnie z dyspozycją art. 138 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Przez zmianę stosunków rozumieć należy wszelkie zmiany w statusie ekonomicznym stron powodujące zmianę zakresu usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego lub też zmianę zakresu możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego.

Zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub wychowanie dziecka, w takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania dziecka (art. 135 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego). Zakres potrzeb dziecka, które powinny być przez rodziców zaspokajane, wyznacza treść art. 96 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, według którego rodzice obowiązani są troszczyć się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka i przygotować je należycie – odpowiednio do jego uzdolnień – do pracy dla dobra społeczeństwa. Stosownie do tej dyrektywy rodzice w zależności od swych możliwości są obowiązani zapewnić dziecku środki do zaspokojenia zarówno jego potrzeb fizycznych (wyżywienia, mieszkania, odzieży, higieny osobistej, leczenia w razie choroby), jak i duchowych (kulturalnych), a także środki wychowania (kształcenia ogólnego, zawodowego), dostarczania rozrywek i wypoczynku. Zgodnie z utrwaloną w orzecznictwie zasadą, dzieci mają prawo do równej stopy życiowej z rodzicami, i to zarówno wtedy, gdy żyją z nimi wspólnie, jak i wtedy, gdy żyją oddzielnie. Oznacza to, że rodzice powinni zapewnić dziecku warunki materialne odpowiadające tym, w jakich żyją sami.

W niniejszej sprawie niewątpliwie od daty orzeczenia rozvodu w 2010 r. zmieniły się istotne dla sprawy okoliczności m.in. zwiększyły się potrzeby małoletniego S. P., który przed ustaleniem alimentów na kwotę 700 złotych miesięcznie miał 5 lat, obecnie ma już 10 lat. Sąd uznał koszty wykazane przez przedstawicielkę ustawową małoletniego powoda za zawyżone i zaliczył do usprawiedliwionych potrzeb małoletniego koszty wyżywienia- 700 zł (w tym obiady w szkole), koszty mieszkania-600 zł, koszty zakupu ubrań, obuwia i innych przedmiotów niezbędnych małoletniemu -300 zł miesięcznie, wydatki szkolne 400 zł. Dodatkowo koszty rozrywki, leków sąd ocenił na kwotę 200 zł, zatem miesięczny koszt utrzymania małoletniego powoda sąd ocenił na kwotę 2000-2200 zł miesięcznie. W kwocie tej pozwany powinien partycypować co najmniej w połowie.

Wydatki pozwanego zdaniem Sądu świadczą o jego wysokim poziomie życia bowiem pozwany wynajmuje mieszkanie za 2000 zł w dobrej dzielnicy, stać go na utrzymanie żony i dziecka. Rodzina korzysta z dwóch samochodów i czerpie dodatkowe dochody z wynajmu jednego z tych aut na potrzeby spółki pozwanego. Pozwany P. P. (1) rozwija prowadzoną przez siebie działalność gospodarczą, którą prowadzi w kilku punktach w W., tworzy nowe punkty w K., organizuje obozy letnie i zimowe, jego zyski rosną, co przyznał sam pozwany. Możliwości zarobkowe ojca małoletniego powoda są co najmniej – zdaniem Sądu - na takim samym poziomie a może nawet na wyższym niż matki małoletniego powoda A. P.. Jej dochody także wzrosły od czasu orzeczenia rozvodu, z tym że teraz samodzielnie spłaca zaciągnięty na zakup tego mieszkania kredyt. Pozwany nie posiada mieszkania, nie spłaca kredytu lecz ma dobrze prosperującą działalność, wsparcie drugiej żony, oraz drugie dziecko w którego kosztach utrzymania także musi partycypować. Z tego względu podwyższenie alimentów nastąpiło tylko do kwot wskazanych w orzeczeniu, bowiem z uwagi na znacznie większy wkład osobisty matki w wychowanie małoletniego S. uzasadnione byłoby aby jej wkład finansowy był niższy w kosztach utrzymania dziecka niż wkład pozwanego.

Z uwagi na długi okres czasu jaki objęty został powództwem, Sąd zróżnicował kwoty należnych alimentów, które pozwany winien będzie wyrównać i za okres od 24 listopada 2014 r. do 31 stycznia 2016 roku ustalił alimenty w kwocie po 1.000 złotych miesięcznie, natomiast od 1 lutego 2016 r. w kwocie 1100 zł miesięcznie, stanowiącej obecnie połowę usprawiedliwionych kosztów utrzymania małoletniego powoda. W pozostałym zakresie powództwo zostało oddalone.

Z powyższych względów orzeczono jak w sentencji.

Wobec ustawowego zwolnienia od kosztów strony dochodzącej alimentów opłatą sądową w wysokości 5 % od wartości przedmiotu sporu obciążony został pozwany P. P. (1). Wartość przedmiotu sporu stanowi kwota alimentów miesięcznie w zakresie w jakim nastąpiło ich podwyższenie. za okres 12 miesięcy (art. 22 Kodeksu postępowania cywilnego) 300 zł. x 12 miesięcy = 3.600 z czego 5 % (art. 13 Ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z dnia 28.07.2005 roku Dz. U z 2010 r. nr 90 poz. 594) = 180 złotych.

Z uwagi na wynik postępowania od pozwanego P. P. (1) na rzecz przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda A. P. zasądzona została kwota 600 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Zgodnie z art. 333 § 1 pkt.1 Kodeksu postępowania cywilnego wyrokowi w pkt 1 nadany został rygor natychmiastowej wykonalności.